

[Rager.]

fra Sverige for 1927, var fuldkommen forkerter. Forholdet er det, at Arbejdsløshedsprocenten i Sverige i 1927 var 12, dengang var den i Danmark 22,3. I 1935 var den gennemsnitlig 15 i Sverige og i Danmark 19,7. Der er altsaa en forholdsvis større Bedring i Danmark end i Sverige, hvad jeg ogsaa beviste tydeligt og klart dengang, saa klart, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen stod op og talte om noget helt andet.

Det ærede Medlem vil sikkert ved at gaa disse Tal nærmere igennem kunne se, at vi staa forholdsvis gunstigere i Henseende til Bevægelsen i Arbejdsløshedsprocenten fra Tiden 1927—29 og til nu end praktisk talt alle andre europæiske Lande.

Jeg vil derefter gerne gøre en Bemærkning om den Kritik med Hensyn til Administrationen af Lovene, som fra anden Side har været fremme. Det har undret mig noget, at man henviste til, at man ønskede Rigsdagens Finansudvalg draget med ind, naar der skulde træffes Afgørelser med Hensyn til Lovens Anvendelse. Jeg maa straks sige, at jeg har ikke i og for sig noget imod det, men naar jeg tænker paa, hvordan man, saavel Venstre som Det konservative Folkeparti, Gang paa Gang har hævdet, at Rigsdagen paa ingen Maade maatte have noget med Administrationen af Lovene at gøre, og Gang paa Gang har modsat sig dette, saa undrer det mig i Dag at høre særlig det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen sætte ind paa dette Omraade.

Jeg minder ogsaa om, at man f. Eks. i Enighed sagde: saadan noget som Rigsdagens Valutaudvalg, det vil vi ikke have. Og naar man siger: nej, Administrationen af den vigtigste Lov vil vi ikke være med til at beskæftige os med, saa forekommer det mig mærkeligt, at man nu pludselig kommer og ønsker at være med her. Er det egentlig ikke saadan, at naar Regeringen har foreslaaet et Rigsdagsudvalg, saa har man den ene Anskuelse, og naar Regeringen ikke har gjort det, saa har man den anden Anskuelse? Den uheldede Iagttagelse maa i hvert Fald faa dette Indtryk. (Munterhed). Ja, jeg er fuldkommen uheldet paa det Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft anvendte et Par Gange et Udtryk, som sikkert maa være en Lapsus. Det ærede Medlem talte om, at denne Lov eventuelt kunde blive en lige saa stor Fiasko som dens Kammerater. Den har aldrig haft Kammerater; det ærede Medlems Parti og Venstrepartiet har stadig sørget for, at der aldrig er blevet noget ud af disse Love, de har kun været

ufødte. (Carsten Raft: Nødhjælpsarbejder...). Nødhjælpsarbejder, ja, men Nødhjælpsarbejder under den Form — det er sagt hver Gang til de Herrer —, som de er gaaet med til, er dødfødte, dem kan man ikke anerkende som Kammerater til denne Lov. Nej, lad os nu se, naar den virkelig engang bliver født, saa kan vi senere begynde at tale om Kammerater.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom paa, at den publicity, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft talte om, forekommer det mig, at Loven fik i sin Tid, da den var til Udvalgsbehandling her i Folketinget. Dengang mødte et Par Ministre i Folketingets Udvalg og redegjorde for en Del af de Arbejder, der var Tale om, og det blev sat op i Pressen med den behørig smartness, og det saa slet ikke ud af saa helt lidt. Og jeg vil dog ogsaa minde om, at den Vej langs Jyllands Vestkyst, som der nylig har været fremsat Forslag om, og som efter mit Skøn maatte kunne falde ind under denne Lov, det er jo dog ogsaa — man mene saa om Vejen og dens Anlæg, hvad man vil — en af de Planer, der i nogen Grad fanger Fantasien. Jeg vil gerne pege paa, at man sikkert mange Steder rundt omkring kunde trænge til Kystsikring, og det er noget, som det i og for sig er meget let at lave, fordi de fleste af Materialerne er paa Stedet.

Jeg vil i øvrigt gerne paa et bestemt Punkt have Lov til at henlede Socialministerens Opmærksomhed paa en privat Institution, som maa kunne høste godt af Lovens § 1. Jeg tænker paa de lollandske Diger. Saa vidt jeg har kunnet konstatere, har disse Diger ikke den Højde, som de efter Digeloven af 1873 skulde have; dels har de gennem Aarene sat sig, og dels blev de maaske i sin Tid bygget knapt saa højt, som de skulde. Digelaget har i sin Tid udført dem med Statstilskud; det er jo en privat Institution, der nyder offentlig Støtte, og da Digelaget næppe selv vil kunne udføre Arbejdet med de Midler, det kan skaffe, og da det netop er et Arbejde, hvortil der er meget Materiale for Haanden, og der ikke skal meget andet til, vil jeg henstille til Ministeren at se velvilligt paa en Henvendelse i den Retning, der sikkert vil komme til Ministeren — jeg vil ikke sige, naar Loven er vedtaget, for jeg gaar ud fra, at Ministeren ikke undgaar at faa den allerede før den Tid.

Jeg har i øvrigt det Ønske, at der ved Lovens Administration i saa høj Grad som muligt maa blive taget Hensyn til, at de Arbejder, der sættes i Gang, bliver fordelt